

Златокждра седна на стола на Мецана. Той бѣше пѣкъ тѣй мекъ, че не можа да остане и на него.

Най-сетнѣ, тя седна на столчето на Мецанка. То веднага се счупи и Златокждра се намѣри на земята.

Слѣдъ това тя отиде въ другата стая. Тамъ видѣ панички. Въ тѣхъ имаше попара.

Въ най-малката паничка за Мецанка, въ срѣдната паничка за Мецана, въ най-голѣмата — за Меца.

Златокждра опита попарата на Меца. Тя бѣше тѣй студена, че не можа да я яде.

Послѣ опита попарата на Мецана. Тя бѣше тѣй гореща, че не можеше да се яде.

Попарата на Мецанка бѣше тѣй вкусна, че Златокждра я изяде всичката.

Слѣдъ това тя отиде горѣ въ спалнитѣ.

Тамъ имаше една голѣма, една срѣдна и една малка стаичка. Златокждра легна на леглото на Меца, но то бѣше толкова кораво, че не можа да лежи на него.

Тя легна на леглото на Мецана. Ала то бѣше пѣкъ тѣй меко, че не можа да лежи и на него.

Но кога легна на леглото на Мецанка, Златокждра дълбоко заспа.

Слѣдъ малко мечкитѣ се върнаха въ кѣщи.

— Кой е седѣлъ на стола ми? — изрева Меца съ страшень гласъ.

— Кой е седѣлъ на стола ми? — изрева и Мецана.

А Мецанка заплака:

— Кой е седѣлъ на стола ми и го е счупилъ?

Слѣдъ това мечкитѣ отидоха въ другата стая.

Меца изрева:

— Нѣкой е опитвалъ попарата ми!

Мецана изрѣмжа:

— Нѣкой е опитвалъ попарата ми!

А Мецанка заплака:

— Нѣкой е изялъ всичката ми попара!

Слѣдъ това мечкитѣ отидоха горѣ.

Меца погледна въ стаята си и изрева съ страшень гласъ:

— Нѣкой е лежалъ на леглото ми!